

טורי רוז אהרון יצחק
3717751

בן שרה-רבקה ו أبرהム-משה
נולד ב- ח' תשרי תשכ"ד 26.9.1963
התגיים לצה"ל ב- 11.7.1982
שירות בבא"ח 1
נפל ב- י"ח חשווון תשמ"ג 3.11.1982
בעת מילוי תפקידו.

רוז אהרון יצחק

בן שרה-רבeka ואברהם-משה, נולד ביום חמ"ב בתשרי תשכ"ד (26.9.1963) בלונדון. אהרון- יצחק היה בן למשפחה דתית אנגליה ולבתו ספג את האהבה למורשת ישראל ולארץ-ישראל. האב כיהן כרב בקהילה, ולאחר-כך היה במשך שנים מנכ"ל לשכת הרבנים הראשיים באנגליה ועדין ממשיק לכחן כmoz"ל ועידת בני אירופה. בלונדון למד אהרון- יצחק בבית-הספר הייסודי "פרדס".

במאי 1973 עלה המשפחה לארץ והשתקעה בירושלים. גם בארץ המשיך האב בפעילותו הציבורית, כמנכ"ל ארגון "ישראל הצער". אהרון- יצחק המשיך בלימודיו תחילת בבית-הספר "חרוב", עבר ל"קרית הנוער", ואחרי שסיים את לימודיו התיכוניים התחיל ללמידה.

בישיבת "כרםביבנה". הוא היה נער צנוע, נעים הליכות, טוב-לב ונאה למראה.

ב يول 1982 הוא התגייס לצה"ל, ושירת בחטיבת גולני. אהרון- יצחק עבר אימוני טירונות כלוחם חי"ר, והוצב בקבעת הירדן. ביום י"ח בחשוון תשמ"ג (3.11.1982), הוא נסע בתפקיד ובדרך שבין בקעות ומחולות בקבעת אירעה תאונה. הנין שנסע בו התנגש במוביל טנקים ואהרון- יצחק נהרג. בן 19 שנים הוא היה במוות.

הוא הובא למנוחות בהר-המנוחות בגבעות-שאל בירושלים.

אהרון- יצחק השאיר אחריו הורים ושלושה אחים.

מפקד ייחידתו כתב עליו למשפטו: "אהרון היה מטובי החילילים בפלוגות, ומילא תפקידו בנאמנות ובמסירות רבה".

ראש הישיבה "כרם-ביבנה", שבה למד, ספק לו: "הוא היה בעל כשרונות מבטחים אך ידע גם להקדיש לצרכיו הכללי ולצרכי חברים, בנסיבות רבות. הוא שדאג להביא ובניים לחבריו במקומות הנידחים ביותר בקבעה, כדי לקיים את שיעורי התורה כסידר. לנציג החילילים דאג לספק את כל השירותים הדתיים לחבריו, ועל כך זכה להערכה החילילים-התלמידים".

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מנוגן ורב-פניות. הוא מאפיין את "דור תש"ח", ארץ-ישראל של אותן הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומריו מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במורצת חדשנית לחימה ארכיטים בני עיר רביבים ואך עולים. חדים-Anoshi גחל ומח"ל. ראיי לצין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פועלו כקשריות או חובשות קרוביות. כבר במלחמת העצמאות הייתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכון המבוא שכחטב נחום גולן בספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמשורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחובנו אופקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגיל היא שנותנה לחטיבת צביוна וחותמה המיחוד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן הייתה החטיבה כפרית ונאמנה לעורכים-שינקה בಗושי התתיישבות אלה. ציינו אותה תוכנותינו של עובדי-האדמה ויושבי-הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

אהרן-יצחק רוז ז"ל

"**יְיָהִי זֶכְרוֹ בָּרוֹךְ**"

באמון ובשירה

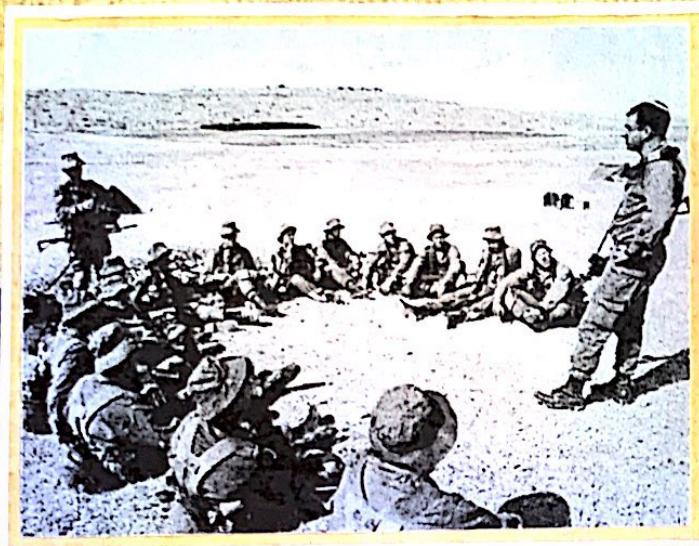
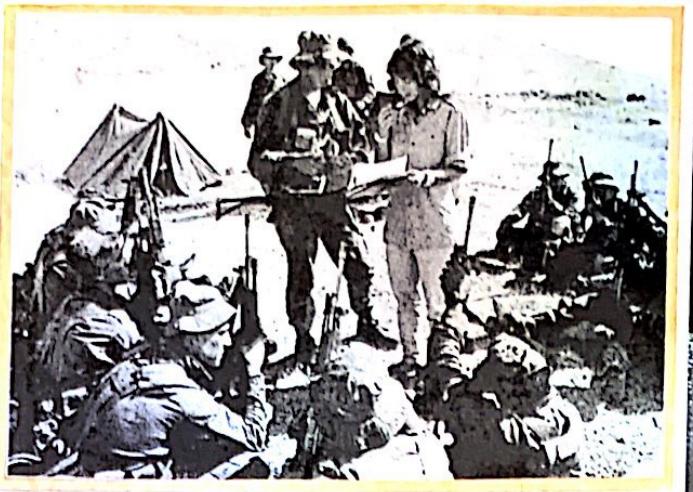
ארוכה, עוקבה מדם וקשה, היא "דרך הקורבות של החטיבה"; שירות אחרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה ומכيبة למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעולות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הווכרים בnostalgia ובאהבה את תקופת שירותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלכחה! כל תקופת שירות היהת ב"אמון ובשירה". לאלו שבסבב שניתי קבעו היו "עלויים לקו" "ירודים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תשסוקה", לאלו שלא נטו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיוו' חדרה או פשיטה, לא פגעו באובי, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שירותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמשים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמות התחשה ובמרודפים, במבצע ליטאי או של"ג במלחמות לבנון או ב"שטחים"; אם השאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשם נגועים על אותם הימים; על סירובוקר, וה"סיוור האלים", על התצפית והמארב, על נוטה היליה ושגרת המזבב... ויעלו על נס את החברות והאותה, ותחוות ההשתיקות והגואה, בפלוגה, בגדור, ובחטיבה!

הם זכירים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאלל" והשמירות, המנתנה וה"শמעות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עems עם כל הזכוונות את ה"קייטק" הפך לזהתד"ל, שקיינה מדים ודרגות, אפוד-מגן, שшибש, קסדה ואיניספור חוותות... על כן ראוי לספר על אותם אלף לוחמים, שלא חתכו ויעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מרים-ללה, מסע מעמוות, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-הפרט, ואימון החטיבה; אימונים ברגונה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד-مبוצר, בשטח בניו, מדבר וכח... אימון בנג, בגליל או ברמה, אימון בשט"פ עם שריון, תותחים או עם הנדסה... מעבר לשדות-מקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות-תקון, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור-קל, מימה ווימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאצ'ים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישני, "עווי", "סטן" צ'כ', "אפ-אן" ו"גלאי", עם מגל"ד, ומק"ב, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגואה את ה"כומתה החומה"...

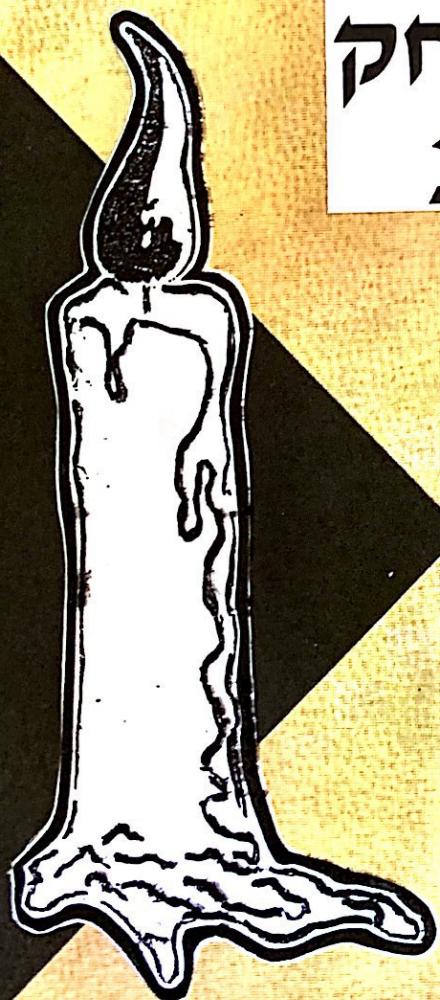
ל להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסירות ב"עורב" בפלוגת-הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה", להיות ב"גולוי" פרושו להיות חובש, אפסנא, ש.ג. או קשר, להפעיל אל"ח מתוחכם ועשות "עבדות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לזרע כמו מטורף, עם חגור-מלא וכובע פלדה, ב"יום ספרט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו חייל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר-המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר-סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שניתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוותה, חוותה אמיתית של "אמון ושירה"...

**אמוניים במסלול
הטירוניים של
בא"ח 1**

ת.ג.צ.ב.ה.
רוז אהרון- יצחק
1963-1982

אם יש חיבת העולם
הרוי שכלה שלך ...
אם יש תקווה בעולם
היא ניתנת לך ...
אם יש אהבה בעולם
היא מוקדשת לך ...
אם יש נצח בעולם
הוא לך - בתקוה ...

קורות חיים

רוד אהרון

אהרן יצחק זיל, הבן השני של הרב אברהם משה ושרה רבקה רוז, ברולד בלונדון בתי בתשייד (1963.9.26). הוא למד בביה"ס היסודי "פרדס" ומגיל רך התחליל בלימודי קודש במקביל לחינוך שקיבל בבית.

בשנת 1973 עלה ארץฯ יחד עם הוריו ואחיו שמעון, יוסף ודוד. בשנת 1976 קיבל אזרחות ישראלית עם כל בני המשפחה. למד בביה"ס "חוורב" ובישיבה התיכונית של "קריית נוער" בירושלים. היה חבר בתנועת "بني-עקiba".

אחרי סיום ביה"ס התיכון התחליל ללימוד בישיבת "כרם דיבנה" ורצה להתגייס לחיל-הօיר. לבסוף הצרף ליישיבת הסדר ושירת בפלוגת הסדר של חטיבת גולני.

בחילו הקצרים היה תמיד חיוך על פניו. ברצון טוב עזר לאחרים וברשותם הגשים בחילו היום-יוםיים את ההשכה של תורה עם דרך-ארץ.

וידום אהרון - לזכרו של אהרון יצחק רוז זיל

בטרם יבש מקור הדמעות על חלליינו
במלחמה שלום הגלילagiיעת ליישיבה שמוועת
איוב נויסט: תלמיד היישיבת אהרון יצחק רוז
נספה בתאונת דרכים בעת שירותו הצבאי
בחטיבת גולני.

אהרון יצחק הגיע ליישיבה במחילת
שנה שעברה מישיבת מרום ציון. בחור
יפת תואר, שתפן, מופנים משתוא. במחילה
לא הרגיזשו, אך קמעה קמעה עמדנו
כולנו על טלבו וטובו. אכן תכוונה זו
של טוב לב, של חסד, ועזרה בלטה באופיו של אהרון יצחק. אך
בנגוד לבעלי חסד שמעשה צדקתם זועק וצועק להסביר תשומת לב,
אהרון יצחק עושה הכל בצדעה, בהשקט, בענוה. כביבול הولد בשולי
הציבור אך ממש שולח יד ועזר לכל מי שנזקק לבך. האגדה מספרת
על אהרון הכהן אורחב השלום ורודף השלום ועל מעשי חסדייו,
ובטאפרי חיין נתיחה מידת החסד לאהרון. אף אהרון יצחק שלנו שמו
באה לו וחטדו הولد ולפניו.

אך לגודל אסוננו נידוניים אנו לדרכו גם את שמו השבי –
יצחק. כייצחק אבינו בן אהרון יצחק שלנו מקריב עצמו. הוא
מחליט לשרת ולתרום לעם, לא רק בספרא – בلمוד התורה אלא גם
בסיני – ומתגיים ליחידה קרבית מוכחתת – גולני. אהרון יצחק
מסר עצמו לסכנת הקרב כדי להגן ולהציל את עם ישראל מיד זדים
הקרים עליו לכלותו.

אך אוֹי לנו שבעונתינו הרביט במקום לשם קולו של מלאך
האומר "אל תשלח ידך אל הבער" יצתה אלינו בת קול ואמרה "אל
הנער הזה התפלلت" ובליך אהרון – אהרון יצחק – בסערה השמיימה.

משפחת היישיבה עומדת אבלה ודרוויה יחד עם משפחת הרב רוז
מירושלים, כואתת מתיסרת ושותאת מי יתן לנו תמורה.

תאה בשמותינו צורורה לצורך החיים ובלע המות לנצח.

קטעי עיתונות

רב פנה טולידאנו

ראש ביה"ד הספרדי, לונדון

דברי המערכת

МОקדש לזכר תפארות בחורים ר' אהרון יצחק רוז ז"ל

הברך הבודה ויתעלה היוצר שיזכר להפץ תורתו על ידי הדפסת החוברת הרביעית "שרודים" אשר אלו מנגשים לפני חכמי התורה בכל אתר פורהן. החוברת הוא אשר אלו מנגשים לפני רבן ותלמידיו היא פרי עשתנותיהם של רבני ודיני אירופה השומרים על "נחלת ישראל" שלא תכבה חיליה – והרי היא מלאה הן בעניין דבר ה' – זו הלכה – הן בעניין מחשבת ישראל.

והנה עם החוברת הזאת הנהנו מביעים את צערינו הרבה, אשר בלבד נשבר ונדכה קיבלנו את השמואה כי לא טובה, על פטירתו של הבוחר הנחמד אהרן יצחק רוז ז"ל בנו של ידינו – יבלח"ט – הרה"ג ר' משה רוז שליט"א, מזוכר ועדת רבני אירופה, עניינו מקור דעה על תפארת בחורים שנתקט בדמי ימי, ונפל במילוי תפקידו על עמו ווחלתו. בהיותו עוד בחיים, רבים עמדו על תוכנות היישור והחסד שהיו תעוזת האופי שלו, ובכל אשר פנה נתלהב על שכבות העם. משתפים אותו באבלו של ידינו האב על האבידה הנגדולה הזאת. בעל הרחמים ינחמו ייחד עם אשתו ובניו, בשבועה דנחמתה.

אמו חז"ל כל המוריד דמעות על "אדם כשר" הקב"ה סופר ומנים בבית גינוי (שבת קה). מזאת "הכשרות" הרי היא מביאה את הצורה הכללית, את האופי הכללי של חיי האדם הכהר. כਮון תואר זה נקנה אך ורק בהתמדה בחיים טהורים וכשרים. וכך באמת יכולים לומר על הנפטר הניל' שנתהנק על ידי אבי ברוח ישראל סבא, ושכל חייו הקצרים היו חיים טהורים וכשרים – ומתוך כך הרי הדמעות שמורידים על אדם כשר ניתנות לספירה.

בדרכו כלל אי אפשר לספר הדמעות היה והן באות מהתרגשות של מקהה עבר, ומהתפעלות של רגע אחד. אבל כאן שהדמעות אין באות מהתפעלות רגנית, אלא מתוך הבחנות שטח החיים הכהרים של האישיות, מתוך צער על אבדון מדת הכהרות של האדם הכהר, בכוגן דא – ניתנות הדמעות לספירה, וממילא הקב"ה סופרן, שהרי דמעות אלו באות, לא מתוך התרגשות של מקהה עבר, אלא הרי הם על שטח כל החיים, ומשום הכי הרי מקומן קבוע – והן נקבעות בבית גינוי של הקב"ה.

זה דמותו של אהרן יצחק – דמות אדם כשר שככל חייו היו קו אחד של בשורות. וזה דמותו של תפארת בחורים שחרף עצמו למות על עמו ועל הארץ – יהיו רצון שיקום בו וכפר אדמותו עמו, ובעל הרחמים בצל כנפיו יסתירהו, ומנהל עדנו ישקהו, ולקע הימין יעמิดהו, ועל משכבו יהיה שלום אמן.

העורר פנה טולידאנו

ישראל הצעיר

כתב עת של מועצת ישראל הצעיר בישראל

נובמבר - דצמבר 1982

ב"ה

כסלו - טבת תשמ"ג

חברי "ישראל הצעיר" משתתפים בצערו ויגנוו של הרב משה רוז והמשפחה על מותו ללא עת של הבן היקר אהרון יצחק ז"ל

אכלם בחברה הישראלית ורבים המכירוהו והוקטוו, העיצרוו וכיכשו קידרתו. במשפחתו ובישיבת עוצבה דמותו היי' חודשת של אהרן יצחק ז"ל. בית חס, עם ארכות יי'ים דתויים, יהודים וצווויים, הבית השופע אוירה של צניעות וענווה, השפיע גם על אורחותיו והגיגי מחשבתו של אהרן יצחק ז"ל.

הרבי חיים יעקב גולדויכט, ראש ישיבת "כרם ביבנה" אמר את הדברים הבאים: אהרן יצחק רוז היה תלמיד בעל כשרונות מביתיים, בעל פוטנציאל לימודי רב, שאין ספק כי היה פורה ומשמעות להוות עצ' רב' פארות ונגדל בדורו. הוא היה עירונטס - וشكע בלימודו, אך ידע גם להקדיש לצרכי הכלל וידו הייתה על דפק הצרכים של חבריו, במסדרת שלא ראים הרבה דוגמתה, למשל: כאשר שהו התלמידים באימוני הצבא, היה זה הוא שדאג להביא לשדה את הרבנים, כדי שיתקיימו שעורי תורה כסודרים, מס במקום היחיד ביותר בבקעה, שם התקיימו האימונים. הוא עזר ליד הרב הצעאי, נציג החיליס, לספק את כל השירותים דתויים ובכך זכה להוקרה רבה מצד החיליס-תלמודים.

캐קבינו אותו לישיבתו מישיבת "קרית נער" ידענו שבא בחרור מצוין. ובמהלך שנות הקലיטה בישיבת אבן הוכיה כי הנחטו נכונה יותר. השרשים שהייתה בישיבת היו חזקים. כפי שהיא פעל בבית הכנסת של שכונת "ארזי הבירלה", מקום מגורי בירושלים, כך התגלה - כיהושע בשעתו - כבעל כישוצים ארוגניים גם בישיבת.

בחבל על דאבדון ולא משתכחין

החברדים מכל סיני יישראל הצעיר בישראל, יחד עם החברים יודידי המשפחה הדגולה של חברינו, הרב משה רוז ועיטו שרה רבקה והילדים, יבל"ח, ביבו את מוותו ללא עת של הבן אהרון אהרון יצחק ז"ל, שנפל בעת מילוי תפקידו.

רבים השתתפו בהלווה שהתקיימה בירושלים, וכאכו את כאב אבון הבן היקר. רבים באו ליחס את המשפחה השכלוה, ונסכו את مليות הנחמה בocos הינוויים. בין הבאים - מוריו של אהרן יצחק ז"ל, מישיבת קרית נער, חבריו לפסל הלימוי, דים בישיבת "כרם ביבנה" ורישי הישיבה, הרבינו ליחודה הצעאית יודידי ומכוון יצחק ז"ל, צער בעל יהוד ומידות טובות וועלות.

ידידי אבי המשפחה, בימיים הרב הראשי לישראל, הרשליך עונדרה יוסף והשר לעניין פנים ונתות ד"ר יוסף בורג ורעיתו, רבה הראשי של נתיבות, הרב שמחה הכהן קוק ורבה הראשי של חיפה, הרב שאירועוב הבן הרגנית צפה גורן וגבי' שרה שטרוקטן, אמרו דבריהם פורסמו השורות הבאות:

חוורתי ושקדן, אלה היו חלק מהתכוונות האופייניות של אהרן יצחק ז"ל, מחייבי "ישיבת ההסדר" ב"כרם ביבנה", שהתנגד ליחידת לחמה בחתיכת גולני, ובמהלך סדרת ימיים, מצא את מוותו התרגנו בתאונת דרכים, אי שם בבלגיה. מוותו של אהרן יצחק הותיר מחנה גדול של חברים, ייידים ובני משפחתו, כאב יבל"ח הרב אברם משה הלו רוז, כיהן משך שנים רבות כמנהל לשכת הרבעות הראשית בלוין דון, ועתה - המזוכר הכללי של אהון

"ישראל הצעיר" - בישראל. האס, שרה רבקה, מפעילות תנועת האשאה הדתית לאו' מית בירושלים. האחים - שמעון יהושע, יוסף אליעזר ודוד אפרים.

אהרון יצחק ז"ל, עלה לפיק שער שניים בקירו בסני משפחתו. האב יבל"ח הרב אברם משה הלו רוז, כיהן משך שנים כהן מנהל לשכת הרבעות הראשית בלוין דון, ועתה - המזוכר הכללי של אהון

סדר מערות ירושלים מל-בּו הַעוֹלָם ושער הברכות

נסתה אשכנו

בעריכת

הרב ישעיה אורי ובני יהושע דבירקס

הוצאת הטסורה
עיראקוויש ורושאלייט תוגבב'א

לזכרו נצח ולעלתו נשמה

הבחור היקר והחשוב

הקרוש אהרון יצחק ה"ד

בן הרה"ג רבי אברהם משה הלוי שליט"א
והרבנית מרת שרה רבקה חי

רדו

שנפלו במלחו חפכו

זהא זכרו ברוך

Dedicated to the memory of

ARON YIZCHAK ROSE

Son of Rabbi & Rabbanit Moshe Rose

לְזַכָּר

יִזְכֵּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵיו וִבְנֹתָיו
אֲשֶׁר חִרְפּוּ נְפָשָׁם בְּמַאֲבָק עַל הַמִּדְינָה בְּדָרְךָ
וְאֶת חִילֵי צִבָּא-הַגָּנָה-לִישָׂרָאֵל
אֲשֶׁר נִפְלְאוּ בְּמַלחֲמֹות יִשְׂרָאֵל.

יִזְכֵּר יִשְׂרָאֵל וַיַּתְּבִּין בְּזַרְעוֹ
וַיַּאֲבִל עַל זֶה הָעֲלוֹמִים וְחַמְרַת הַגּוֹרָה.
וַיִּקְדְּשֶׁת הַرְצֹן וְמִסְרֹתָה הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפֵּר בְּמִעֲרָכֹת הַכְּבָדוֹת.

יִהְיֶה גָּבוֹר הַרְרוֹר וְהַנְּצָחָן
הַפְּאָמְנִים וְהַאֲמִיצִים
חַתּוּמִים בַּלְבָד יִשְׂרָאֵל לְדוֹר הַדָּוָר.

